

ČLÁNKY AUTORA: THIERRY MEYSSAN

je významný francouzský novinář a publicista. Je také prezidentem Voltaire Network, což je respektovaný nezávislý think-tank. Je autorem řady publikací, z nichž největší věhlas získala kniha "Velký podvod" o 11. září 2001.

O čem západní veřejnost nesmí vědět: Druhá světová válka prý neskončila. Alespoň podle Banderovců, kteří postupně zcela ovládli Ukrajinu. Jediný cíl: Navázat na Hitlera. Vymazat Rusko. CIA připravila. Putin do toho hodil vidle

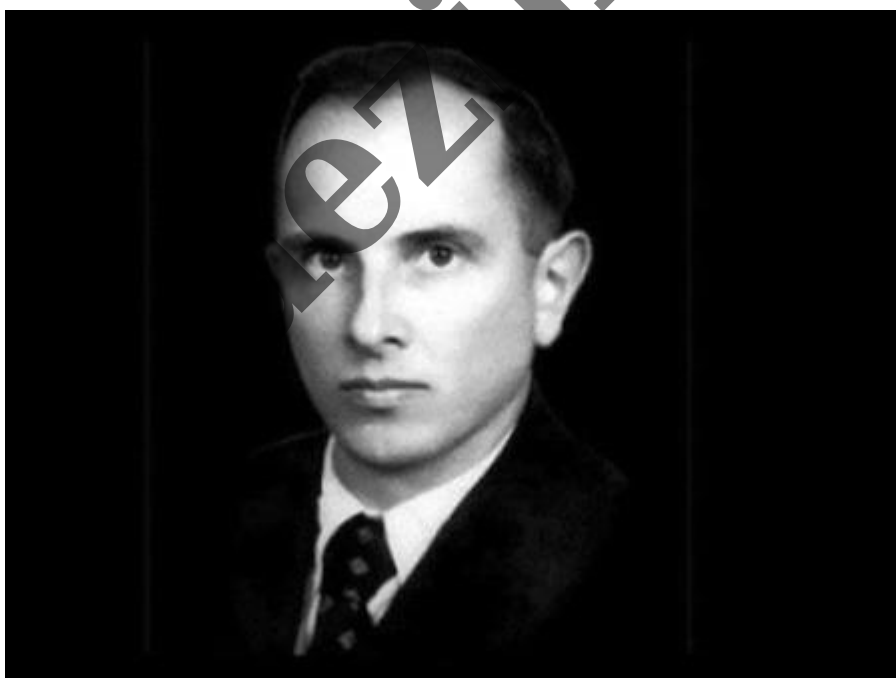
14. 5. 2022

Tisk článku

Poslat e-mailem

THIERRY MEYSSAN objasňuje, proč banderovská větev SS nestála před tribunálem v Norimberku, a dokazuje, že USA s ní dlouhá leta pracovaly a pracují dodnes jako se svou paží, která může vyvolat Třetí světovou válku

Propaganda NATO se snaží bagatelizovat přítomnost neonacistů na Ukrajině tím, že ji srovnává s údajně podobnými skupinami na Západě. Pravda je zcela jiná. Banderovci za posledních 30 let postupně ovládli zemi, prepisovali historii, cvičili mládež, a nakonec změnili i všechny symboly státu. Indoktrinovali nejméně třetinu populace a představují více než třetinu ozbrojených sil. Jejich hlavním cílem je zničit Rusko, o což se snaží s pomocí sionistů.

Při práci pro CIA v roce 1950 válečný zločinec Stepan Bandera napsal: „Obecná linie naší osvobozené politiky je založena na skutečnosti, že boj za nezávislý ukrajinský stát je bojem proti Rusku. Nejen proti bolševismu, ale i proti ruskému imperialismu, který byl typický pro všechny ruský lid. Ruský lid tento imperialismus podporuje a

udělá vše pro to, aby Ukrajina zůstala zotročená. To se projevuje v politickém myšlení a cítění všech ruských kruhů, komunistických i antibolševických.“

Britská tajná služba MI6 a americká CIA vytvořily během studené války s ukrajinskými banderovci společenství. Místo aby byli souzeni v Norimberku, kam jednoznačně patřili, stali se pro ně stínovými vojáky, kteří svou protiruskou posedlost teď mohli provozovat v jejich službách.

Chceme-li pochopit podstatu toho, co se právě odehrává, musíme vědět, co se západní veřejnosti důsledně tají: Totiž jak se tito fanatici zmocnili Ukrajiny, poté ji ovládli a jakkoli to mnohým může znít fantasticky, de facto jako jediní z poražených pokračovali ve druhé světové válce proti Rusku. V roce 2000 se tito zběsilci změnili z pomocných sil na americké šokové jednotky a se sionisty uzavřeli pakt proti Rusku. Právě tento pakt vedl k současné válce.

Banderovci zevnitř i zvenčí

Když Sovětský svaz na počátku devadesátých let zakolísal, vůdci banderovců vystoupili ze stínu do hlavního proudu. Někteří z nich přežili druhou světovou válku a období nepokojů, které následovaly (1945-50). V roce 1954 jim udělil milost Nikita Chruščov (sovětský vůdce ukrajinského původu, který rovněž připojil ruský Krym k Ukrajině) a integroval je do systému. Vstoupili do komunistické správy, udrželi si však vazby mezi sebou navzájem a s vnějšími banderovci z Antibolševického bloku národů (ABN) a Světové antikomunistické ligy (WACL).

Zatímco Gorbačovem oslabený SSSR kolísal, hrstka studentů, z nichž někteří byli banderisté, zorganizovala v říjnu 1990 na náměstí „Majdan“ (tehdy ještě „Náměstí říjnové revoluce“) hnutí proti jakékoli formě spojení s Ruskem. Tomu se začalo říkat „žulová revoluce“; období velkého intelektuálního zmatku. V té době mnoho Ukrajinců neuvážovalo o tom, že se Rusové chtějí osvobodit od sovětského režimu tak jako oni. Mnozí přijali tezi, že SSSR je jen formou ruského imperialismu a že Rusové chtějí zničit jejich zemi.

Když Ukrajina 24. srpna 1991 vyhlásila nezávislost, banderovci vyšli zcela otevřeně ze stínu. Neprezentovali se jako bývalí spolupracovníci nacistů, kteří se dopustili zločinů proti lidskosti, ale jako „nacionalisté“ a protisovětské militanti. Podařilo se jim přimět mladé brance, aby podepsali dokument, v němž se zavazují v případě konfliktu k boji proti Rusku. Podařilo se jim také v roce 1992 zorganizovat sedmi tisícovou demonstraci v ulicích hlavního města na oslavu 70. výročí Banderovo armády – tentokrát už za účasti Banderovců zvenčí, kteří se vrátili do země.

Slava Stetsko, vdova po expremiéroví nacisty obsazené Ukrajiny (1941) Jaroslavu Stetskovi, zahajuje zasedání Ukrajinského parlamentu (Nejvyšší rady). Slava Stetsko se vrátila na Ukrajinu v červenci 1991 z Mnichova. V následujícím roce vytvořila a stala se předsedkyní Kongresu ukrajinských nacionalistů (CUN), politické strany, která na Ukrajině vznikla na základě Organizace ukrajinských nacionalistů (OUN), kterou také poslední desetiletí vedla. Svůj projev zakončuje zvoláním banderovců: „Sláva Ukrajině!“

Reorganizace banderovců (1990-98)

Vnitřní banderovci (OUN-B) se rozdělili na Sociálně nacionalistickou stranu Ukrajiny (SNPU) a poté stranu Svoboda, zatímco ti ostřílenější vytvořili Ukrajinské národní shromáždění a Ukrajinské lidové sebeobrané milice.

Polovojské jednotky Andrije Biletského ("Bílý Führer") se od Svobody administrativně oddělily, aby vytvořily vlastní organizaci. Svoboda se ale neproměnila. Platforma strany nadále uváděla, že hodlá "fyzicky zlikvidovat" veškerou ruskojazyčnou inteligenci a bez soudu povraždit všechny ukrajinofoby. Strana začala zakládat tajné informační složky o proruských, prorumunských, promaďarských a protatarských občanech, protože "toto stádo by se mělo snížit asi o 5 až 6 milionů jedinců".

Ukrajinským milicím lidové sebeobrany předsedal banderovec Jurij Šuchevyč, syn známého válečného zločince. Jeho skupina se zapojila pod vedením CIA do válek proti Rusům, často na straně islamistů. Není jisté, zda bojovali s Gruzínci v Abcházii (1998), ale zcela jistě s Rumuny v Podněstří (1992), s arabskou legií Usámy bin Ládina v Jugoslávii (1992-95), s Azery v Náhorním Karabachu (do roku 1994) a především s islamisty v první čečenské válce.

Ruská prokuratura identifikovala několik vedoucích bojovníků, včetně Igora Mazura, Valerije Bobroviče, Dmytra Korčyňského, Andrije Ťahniboka (bratr Oleha Ťahniboka), Dmytra Jaroše, Vladimira Mamalygy a Olexandra Muzyčka. Vyznačovali se jak svými bojovými schopnostmi, tak mimořádnou krutostí. Olexandr Muzyčko byl Islámským emirátem Ičkeria (Čečensko) povýšen na „hrdinu národa“ za to, že „lámal ruským důstojníkům prsty, vypíchal jim oči, vytrhával jim nehty a zuby a pak je zastřelil. Stal se šéfem osobní stráže Emira Džokara Dudaeva.

Několik měsíců po svém zvolení, 6. května 1995, Leonid Kučma, druhý prezident nové Ukrajiny, odcestoval do Mnichova, aby se setkal se Slavou Stetsko a týmem NBA (nadnárodní protibolševické aliance založené v roce 1943 v nacisty obsazené Ukrajině v Žitomiru). Mohl by tak těžit z diskrétní podpory Spojených států k liberalizaci země.

Atentát na Georgie Gongadzeho (2000)

Leonid Kučma během svého prezidentování zprivatizoval vše, co mohl. Bohatství se tak soustředilo do rukou třinácti oligarchů seskupených do tří klanů (Doněck, Dněpropetrovsk a Kyjev). Brzy měli větší moc než politici. Tento systém, který dodnes přetrvává, fakticky zbavuje Ukrajince suverenity a jejich zemi zcela rozostřil hranice.

V roce 2000 zmizel novinář Georgij Gongadze, který odjel bojovat do Gruzie proti banderovcům a poté vyšetřoval korupci prezidenta Kučmy a jeho doprovodu. Jeho tělo bylo později nalezeno rozčtvrcené a postříkané dioxinem, aby bylo obtížné jej identifikovat. Tehdy předsedovi Nejvyšší rady unikly nahrávky rozhovoru mezi prezidentem Kučmou, šéfem jeho kabinetu a ministrem vnitra o tom, jak Georgije Gongadzeho umlčet. Konec Kučmova prezidentství byl žalostný.

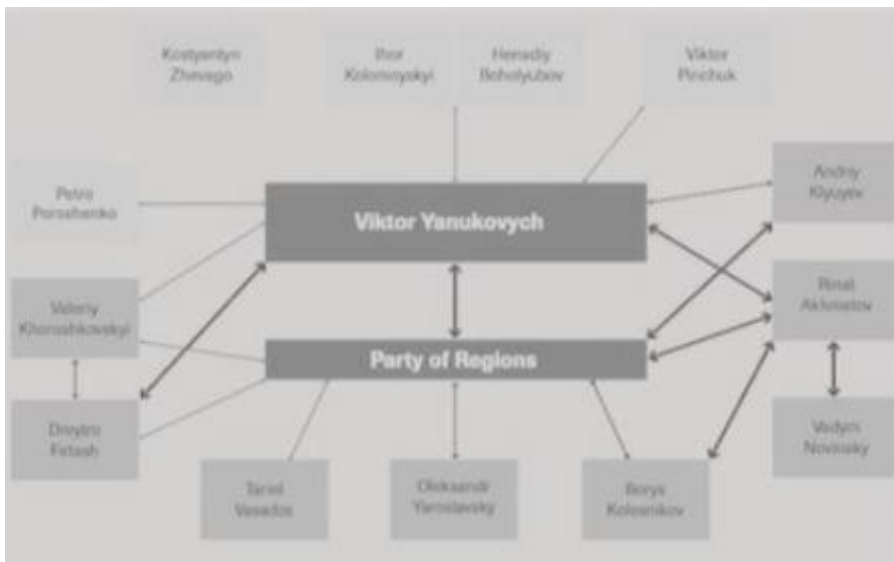
Zavražděný novinář Georgij Gongadze

Koncem roku 2000 uspořádal americký velvyslanec Lev E. Dobriansky (vůdce Banderovců v USA) ve Washingtonu konferenci o bilaterálních vztazích mezi USA a Ukrajinou. Zaznělo 70 projevů ve 12 pracovních skupinách. Delegaci Republikánské strany vedl sionista Paul Wolfowitz, delegaci Demokratické strany Zbignew Brzezinski.

Wolfowitz pochválil likvidaci ukrajinských jaderných zbraní, uzavření černobylské elektrárny a členství v Partnerství pro mír s NATO, načež oznámil uvolnění půjčky MMF ve výši 2,6 milionu dolarů a přiznal tlak Washingtonu na EU, aby Ukrajinu přijala za člena. Především však zdůraznil, že Rusko je stále imperialistickou velmocí, jak prý ukázala válka v Čečensku, které se banderovci aktivně zúčastnili. Bylo je prostě nutné proti Rusku podpořit.

Brzezinski zase přirovnal Ukrajinu k Rusku, shledal ji však demokratičtější a méně zkorumpovanou (!). Obšírně se přimlouval, aby Ukrajina nebyla považována za stát postsovětský, ale za evropský, a aby tak snáze mohla vstoupit do uzavřeného klubu Evropské unie.

Sumasumárum: Spojenci Banderovců z dob studené války byli nyní uznáni jako jedni z hlavních spojenců USA při výstavbě „amerického unipolárního světa“.

Oranžová revoluce (2004)

Prezidentské nástupnictví nemělo změnit rovnováhu mezi klany. Kučma (klan Dněpropetrovsk) nakonec ustoupil kandidatuře svého premiéra Viktora Janukovyče (klan Donětsk). Volby sice vyhrál, ale vyvolalo to ostrý protest kyjevského klanu (podporovaným Národní nadací pro demokracii – NED. Volby se proto opakovaly – a v nich už zvítězil Viktor Juščenko. Tedy to, co je dnes známé jako "oranžová revoluce".

Nový tým se však rychle rozpadl na skupiny za Viktorem Juščenkem na jedné straně a Julií Tymošenko na straně druhé. Banderovci využili vnitřního rozkolu v oligarchii k tomu, aby v obou táborech posunuli své pěšáky o něco výše.

Slava Stetsko opět zahajuje zasedání Ukrajinského parlamentu v roce 2002: „Sláva Ukrajině! ”

Z iniciativy CIA Banderovci z Ukrajinské lidové sebeobraně spolu s islamisty vytvořili 8. května 2007 v Termopolu protiruskou „Antiimperialistickou frontu“ pod společným předsednictvím Dmytra Jaroše a emíra Ičkeria Dokka Umarova. Zúčastnily se jí obdobné organizace z Litvy, Polska, Ukrajiny a Ruska, včetně islamistických separatistů z Krymu, Adygeje, Dagestánu, Ingušska, Kabardino-Balkarska, Karačajeva-Čerkeska, Osetie a Čečenska. Dokka Umarov, který tam kvůli mezinárodním sankcím zatím nemohl přijet, nechal svůj projev alespoň přečíst. Jinak řečeno: Nacistické Ministerstvo východu Alfreda Rosenberga a ABN Stepana Bandery byly pod záštitou ukrajinského státu oživeny v jiném nátěru.

Židovská karta

Rozdělení kyjevského klanu umožnilo zvolení Viktora Janukovyče v roce 2010. Klanový systém nahradil svou rodinou, kterou umístil na nejvyšší místa státu. Pochopil, že je důležitější udržovat dobré vztahy s příbuznými, než zastupovat konkrétního oligarchu. Tento „nový“ prezident Janukovyč prostřednictvím své politické strany Strana regionů postupně ovládl veškerý politický a ekonomický život. Ze systému tak vypadlo pět oligarchů, kteří by se jinak spojili se Straussovci a Banderovci, aby znovu získali moc.

Během "revoluce důstojnosti" (2014) je davu na náměstí Majdan v Kyjevě představen tajemný vůdce Pravého sektoru, Dmytro Jaroš. Jak vidíme, Ukrajinci ho mile vítají a přebírají jeho hesla. Sekvence končí shromážděným pokřikem banderovců: "Sláva Ukrajině!"

Propaganda však jela naplno, takže Ukrajinci si většinou na přítomnost Banderovců – nyní financovaných židovským oligarchou Ihorem Kolomojským (majitelem významné části privátních médií včetně televize), postupně zvykli. V roce 2011 prosadili zákon zakazující oslavy konce druhé světové války – protože jej vyhráli Sověti a prohráli Banderovci. Prezident Juščenko tento zákon ale odmítl podepsat. Rozzuření banderovci pak zaútočili na průvod veteránů Rudé armády – a nic se jim nestalo. O dva roky později města Lvov a Ivano-Frankivsk zrušily ceremonie Dne vítězství a zakázaly všechny oslavy. Prezident Juščenko rezignovaně – krátce před koncem svého funkčního období – udělil válečnému zločinci Stepanu Banderovi titul „Hrdina národa“.

Když komunistickou stranu udivilo, že Žid financuje neonacisty, Židovský výbor Ukrajiny dotčeně odpověděl, že tím komunisté šíří novou verzi antisemitského narativu, že to byli Židé, kdo přivedli bolševiky k moci a že to byli Židé, kteří rozpoutali druhou světovou válku. A bylo ticho.

Zatímco "revoluce důstojnosti" ještě neskončila, Banderovci pořádají pochodňový pochod v Kyjevě na počest zločince proti lidskosti Stepana Bandery. Už to není malá skupina.

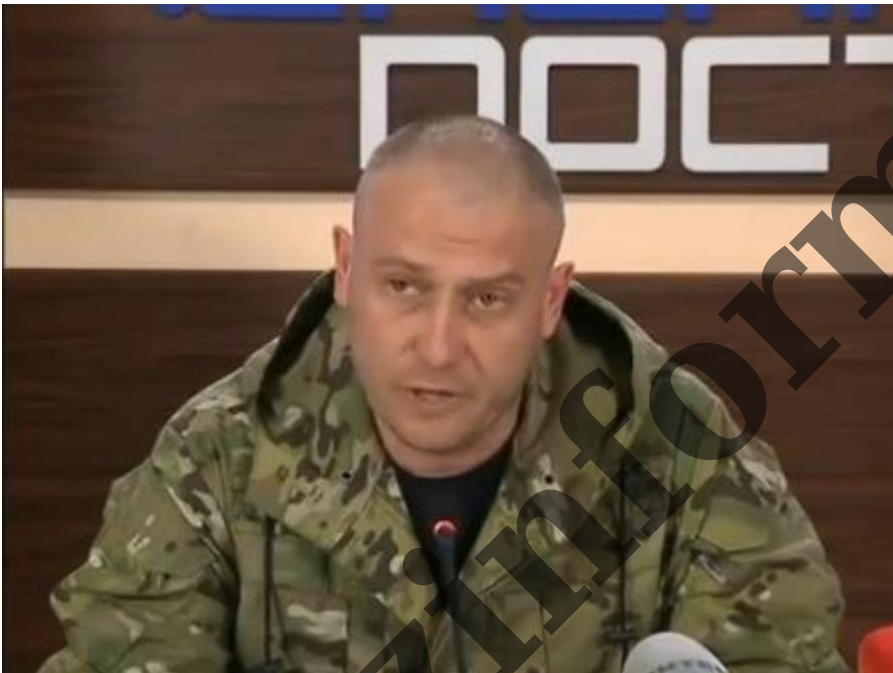
Dál už jako po másle...

Další převrat – takzvanou Revoluci důstojnosti – v roce 2014 již zorganizovala sionistka Victoria Nulandová (náměstkyně Obamova ministra zahraničí) s pomocí bojem zocelených banderovců. Tentokrát se prezidentem stal oligarcha Petro Porošenko a oficiální místa byla již zcela otevřeně obsazena Banderovci.

Třetina ministrů byla ze Svobody nebo z Ukrajinských milicí lidové sebeobran. Andriy Parubiy se stal tajemníkem Rady národní bezpečnosti a obrany a Dmytro Jaroš jeho zástupcem. Nový režim okamžitě zakázal ruský jazyk, přestože jím mluvila asi polovina Ukrajinců.

Krym tento brutální akt odmítl, hlasoval pro nezávislost a připojil se k Ruské federaci, zatímco oblasti Donbasu (Doněck a Luhansk) se prohlásily za autonomní.

V březnu 2014 se Ukrajinské národní shromáždění a milice Ukrajinské lidové sebeobran přejmenovaly na Pravý sektor pod vedením Dmytra Jaroše a Andrije Biletského.

Dmytro Jaroš

Druhá světová válka prý neskončila

V dubnu 2015 Nejvyšší rada prohlásila členy Organizace ukrajinských nacionalistů (OUN) za „bojovníky za nezávislost“. Zákon byl schválen v prosinci 2018 prezidentem Porošenkem. Bývalí Waffen SS dostali zpětně nárok na odchod do důchodu a dostali další nejrůznější výhody.

Školní osnovy byly změněny tak, aby se děti učily novou historií (kdyby o ní západní veřejnost věděla, byla by šokovaná): Druhá světová válka prý neskončila, ale brzy skončí – a to porážkou Ruska a triumfem Ukrajiny.

Banderovci všude postupovali na způsob nacistických útočných oddílů (SA) ve 30. letech 20. století: Zcela otevřeně tlačili na soudy, soudcům vyhrožovali, administrativu podrobili skutečnému teroru, aby přinutily starosty a guvernéry jednat podle jejich požadavků. Jejich nejznámějším „vymáháním práva“ bylo beztrestné upálení desítek lidí včetně žen a dětí v Domě odborů v Oděse.

Nikoho příliš neznepokojovalo, když Irina Farionová, poslankyně za Svobodu v letech 2012 až 2014, prohlásila:

"Máme jen jeden cíl: zničit Moskvu. Pro tohle žijeme, pro tohle jsme přišli na svět: zničit Moskvu. Zničit nejen Moskvu v naší zemi, ale i tu černou díru pro evropskou bezpečnost, která musí být vymazána z mapy světa,"

Zatím poslední krok Banderovců: Volodymyr Zelenskyy

Židovský oligarcha a sponzor banderovců Ihor Kolomojskij přivedl do politiky komického herce Volodymyra Zelenského. Odvysílal mu televizní seriál Sluha lidu, pak pro něj zorganizoval politickou stranu a nakonec ho přivedl k prezidentským volbám.

Zelenského (Kolomojského) program se skládá ze šesti bodů:

- Decentralizovat moc v souladu s evropskými standardy
- Transformovat veřejnou správu na prefektury evropského typu
- Zvýšit životní úroveň Ukrajinců nad evropský průměr
- Přijmout zákony nezbytné pro provádění dohody o přidružení mezi Ukrajinou a EU
- Rozvíjet spolupráci s EU a NATO
- Reformovat ozbrojené síly v souladu se standardy NATO.

Ukrajinci, kteří ocenili křížovou výpravu tohoto mladého umělce, který se samozřejmě (jako všichni před ním) především vymezoval proti korupci. Svedeni jeho evropským snem o rychlé změně tragické životní úrovně Ukrajinců mávli rukou nad jeho obdivem k NATO, a 21. dubna 2019 jej zvolili prezidentem 73 % hlasů.

- V březnu 2021 město Ternopol a poté Lvovská oblast přejmenovaly své stadiony na počest generála Romana Shukheviče (otce zakladatele Ukrajinské lidové sebeobraně) a Stepana Bandery.
- 1. července 2021 prezident Zelenskij vyhlásil zákon o původních obyvatelích Ukrajiny. Občané ruského původu se již proto nemohou u soudu dovolávat standardních lidských práv.
- 2. listopadu 2021 se Dmitrij Jaroš stal poradcem vrchního velitele ukrajinských armád generála Valerije Zalužného. Všechny banderovské polovojskové organizace – 102 000 mužů – byly začleněny do ozbrojených sil Ukrajiny. Pak vypracovali plán útoku na Krym a Donbas. USA, respektive „jejich“ NATO, které už na místě mělo poradce a vojenské instruktory, jim k tomu poslalo zbraně.
- 24. února 2022 ruský prezident Vladimir Putin spustil „Speciální vojenskou operaci“, aby „denacifikoval Ukrajinu“.

Jak to dopadne? Skončí – údajně neskončená – 2. světová válka plynulým přechodem do 3., jaderné?